

Rapport från EM 2019 i Batumi, Georgien.

En redovisning från SEM. Jag var inte official från förbundet, men här kommer några reflektioner från mig. Cirka 323 lyftare. Fyra till fem klasser varje dag. Jag inledde första dagen med 3 A-grupper. Vi som var officials hade antingen fm eller em/kväll ena dagen, dagen därpå hade vi fm om vi hade jobbat kvällen innan. Detta innebar för min del en vandring som TC på 13 tusen steg om dagen. Jag föredrar detta än att rotera varannan grupp. De fyra domargrupperna roterade.

Numera får vi Startboken i mobilen, ingen pappersform trycks ut längre. Vi hade mötet/technicals officials i sporthallen som låg 20 minuters bussresa från hotellet. Hotellet höll högsta klass och vi hade även kongressen där. Där bodde endast officials. Lyftarna var utspridda på tre hotell.

Vi hade två jurygrupper. Tryggve Duun var jurypresident i den ena gruppen och Tina Beiter i den andra. Tina ändrade flera domslut än Tryggve. För första gången någonsin bestod den ena jurygruppen endast av kvinnor. Jag uppfattade lyftarsveriges synpunkter på det sociala nätet att de ansåg att domarna var ojämna och mycket hårda i sina bedömningar. Jag kan inte bedöma att de var ojämna utifrån där jag var, men såg att några beslut fick nåd jämfört med andra grupper där domslutet var mkt hårdare. Så kan det vara ibland. Jag ansåg ändå att standarden på "domeriet" var hög, lyftare t.ex. de svenska lyftarna får återvända hem och förbättra sin teknik. Arrangemanget höll en hög klass. Vi blev väl omhändertagna. Högt tempo, ingen som helst spilltid. Fortfarande har vi två olika kostymer/uniformer (EWF/IWF).

Chief marshal höll högsta klassen, då fyra mkt erfarna CM fanns på plats. Teamen/lagen hade inget emot det då de flesta känner mig sedan åtta år tillbaka.

Patrik var en av dem. Inga misstag skedde, däremot är systemet emellanåt bristfälligt, vilket ledde till bl.a. ett jurystopp.

Speakern, Bogoslaw Mokranowsky från Polen var som vanligt excellent, vid två tillfällen vikarierade Slavko Lajjek, Slovenien och Ian Oswald, England. Framöver får vi nog planera att hitta en permanent avlösare till Bogoslaw.

Secretariatet, mycket bra, Hassan Akkus assistent var strålande.

Tidtagarna, fläckfria. Jag har sällan upplevt bättre, de missade inga en- och två minuters lyft

Aktiva domare i alla grupper, de var mycket uppmärksammade och behjälpliga åt juryn.

Tekniska kontrollanterna fyra stycken, alla fungerade bra, men vi är lite ojämna. Jag har en hårdare nivå från början, då jag vill sätta ribban. Teamen/lagen hade inget emot det då de flesta känner mig sedan åtta år tillbaka. Jag slängde ut som vanligt några ryssar, men efter andra dagen tog det en bättre form. Då var ribban lagd.

Men det är jag som tog bort tejp på armbågen, kollade tejp på fingrarna. Mätte bältet mm. Lite tröttsamt. Fortfarande är det flera officials som inte kan ett ord engelska. Vi hade en bra ögonkontakt med juryn.

Doctors on duty var två personer. Dado Medic från Serbien och Zurab Kakhabrshvili från Georgien de gjorde en toppeninsats, båda tillika domarutbildade.

Juryn kallar inte längre till domarna till jurybordet vi ett jurystopp. De gör själva ändringar när de är eniga.

Dopingprover togs på ca sex lyftare i varje klass. Önskemål finns om att de har en enhetlig klädsel som gör att det syns i tv att de är från dopingteamet.

Mitt i veckan hade vi ett halfwaymeeting/möte. Där redovisade utvalda representanter vad vi ansåg varit bra och vad vi bör tänka på framöver i tävlingen.

Sammantaget blev tävlingen mycket lyckad. Ett bra arrangemang. Kanske det bästa jag varit med om. Min bedömning var att lägsta nivån var mycket hög. Mycket publik speciellt på kvällarna. Många rekord eftersom det var nya viktklasser.

Jurypresidenterna skapade en trevlig stämning bland oss officials. De båda gick igenom med var och en när ett fel uppstod.

Hälsningar

Thomas Norlander